

saa i det kommende Aar gives 3000 Kr. i Tilskud ligesom i indeværende Aar. Det er min Henstilling til den højtærede Minister. Jeg haaber, han vil imødekomme den; hans Udtalelser var ikke helt afvisende, og Sagen har stor Betydning for de paagældende.

Hans Nielsen: Jeg vil tillade mig at begynde med at stille nogle Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister. Det er ikke ret længe siden, vi vedtog den store Udvidelse af det udenrigsministerielle Apparat, og det er jo en Reform, der koster mange Penge. Paa det Finanslovsforslag, som nu er forelagt, forlanger den højtærede Udenrigsminister paa det nærmeste 6 Mill. Kr. imod 3 Mill. Kr. for ganske faa Aar siden, og det er da kun naturligt, at Rigsdagen spørger den høje Regering: hvilke Fordele faar vi nu for dette meget betydeligt forøgede Beløb, som vi yder til Udenrigsministeriet? Desværre faar man kun meget beskedne Oplysninger ved at søge til Finanslovsforslaget, idet Kommentarerne til Udenrigsministeriets Budget er meget indskrænkede. Ja, man ofrer 10 Linier paa et Buds Ansienet, men naar Talen er om en Bevilling paa over 1 Mill. Kr., for hvilken der slet ikke gives nogen nærmere Regler, staar der 4 ganske intetsigende Linier i Bilagene. Jeg vil gerne sige til den højtærede Udenrigsminister, at jeg synes, det er dog noget for summarisk. Jeg ved ganske vel, at den nuværende højtærede Udenrigsminister ikke har noget Ansvar for det Forslag, der foreligger, at han ikke har været med til at udarbejde det, men det forekommer mig, at Opførelsen af Beløbene paa dette Budget er noget for summarisk. Jeg skal ikke opholde mig ved, at der paa Budgettet findes en Konto, der hedder: Leje af Boliger for udsendte Tjenestemænd i Chefsstillinger 295 000 Kr., for dette Beløb maa jo sikkert være i Overensstemmelse med Virkeligheden, selv om der ikke gives nogen Oplysning om, hvilken Luksus der udføldes ved Leje af Boliger til disse Chefer. Men saa findes der under D. Adskillige Udgifter, Posterne: 1. Tjenesteudgifter til Gesandtskaber 875 000 Kr., 2. Tjenesteudgifter ved Konsulaterne 455 000 Kr. og 3. Kontorholdsgodtgørelse m. m. til Valgkonsuler 150 000 Kr., i alt 1 480 000 Kr., hvortil kommer en anden Konto, der hedder: Bosættelsespenge, Tjenesterejser, Rejse- og Flyttegodtgørelse samt overordentlige Missioner og Repræsentationsudlæg 250 000 Kr. Ærede Medlemmer vil

se, at det er 1³/₄ Mill. Kr., der forlanges her paa dette Budget, uden at der gives nogen videre vejledende Oplysninger om, hvorvidt det nu er nødvendigt at bevilge alle disse Penge. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Udenrigsminister, om det ikke er muligt, at Rigsdagen paa en eller anden Maade faar nærmere Besked om, hvor nødvendigt det er at anvende disse 1³/₄ Mill. Kr.

Men for øvrigt kunde jeg ønske, at den højtærede Udenrigsminister, der jo er kommet til det politiske Liv fra en stor og anset Stilling indenfor Forretningsverdenen, vilde finde Lejlighed til overfor Rigsdagen at udtale sin Mening om, hvorledes hele det nye udenrigsministerielle, det meget kostbare udenrigsministerielle Apparat virker, og om Landet virkelig faar Valuta for alle de Penge, der bevilges her. Saa vidt mig bekendt, har Udenrigsministeriet i alt væsentligt udnævnt alle de Embedsmænd, som skulde udnævnes efter den nye Lov, og der maa vel foreligge et Resultat af disse Embedsmænds foreløbige Virksomhed. Da vi gik til denne store Udvidelse af Udenrigsministeriet, blev det foreholdt Rigsdagen, at den vilde faa en meget stor Betydning for Erhvervslivet her i Landet, baade for Handel og Industri, og det var da ønskeligt at høre lidt nærmere fra Udenrigsministeriet om, at der er paabegyndt et Arbejde i saa Henseende, og hvilke Resultater det har bragt, og om man i det hele taget har nogen Udsigt til at faa noget stort Resultat af dette nye udenrigsministerielle Apparat. For det kan jo ikke nægtes, at Verden har forandret sig betydeligt, siden man vedtog denne Lov. Den Gang var der en ganske anderledes Drift i al Forretning, og Danmark havde paa det Tidspunkt ogsaa store Firmaer, som man troede laa inde med Muligheder for at udnytte Chancerne baade i Østen og i Afrika og Sydamerika og Kanada, men om Udsigterne er saa store nu i dette Øjeblik, er vel meget mere end tvivlsomt. I alle Tilfælde ved vi, at det Transatlantiske Kompagni, som var det største danske Foretagende, der arbejdede i Udlandet, er brudt fuldstændig sammen, og mig bekendt har Aarhus Oliemølle ogsaa haft store Forretninger i Udlandet, specielt i Australien og i Østen, men disse Forretninger er vist ogsaa faldet sammen under den almindelige økonomiske Katastrofe overalt i Verden, og Spørgsmaalet er da, om vi nu har Betingelser for at komme frem i Udlandet, selv om der sid-